

گلیل زبان گسروی

۲

گستراک : آنچه گسترنده .
گل مدیس : ماننده گل .
گلزار : گلزار، گلستان .
گلکار : بنا .
گجان : نگهدارنده گنج .
گنندمین : پدیدآمده از گندم .
گوهر : ذات، اصل
گیاهین : پدیدآمده از گیاه .

گیپتی : جهان ، بی آنکه زندگی و زندگان در چشم باشد (زمین و آفتاب و کره‌های دیگر و دیگر باشندها بی زندگانی و زندگان .

ل

لایدن : التماس کردن
لاله‌سار : لاله‌زار
لغزش : سپو ، خطا
مادیگری : فلسفه مادی

هرز : سرجد ، حد .

مرزویان : نگهدارنده مرزو و پرواکننده آن .

مسقمند : محتاج شدید .

مسیحیگری : کیش مسیحی را ببرفت و هادار

آن بودن .

موون : خاصیت هر چیز .

ن

نا آنگاهی : بی اطلاعی

نا بلند : کوتاه، بست

نا بهوشی : غفلت

نازیدن : افتخار کردن

نا گذران : لازم (اصطلاح صرف و نحو)

نام کننده : اسم فاعل (اسم فاعل سه گونه

است : گوینده ، گویا ، گویان ۱ برای یکبار

کوباج : رجوع کنید به «آج»
کوتاه‌سخن : مختصر کلام
کوچه‌بان : نگهدارنده کوچه
کوشاد : جمعی که برای کوشیدن در باره موضوعی گردآمده باشند (کمیته)
کیش : راهی که از دینی جدا شود . شاخه‌ای از دین . مذهب

گ

گذرا : متعددی (اصطلاح صرف و نحو)
گرامی : آنست که بکار باوارج گذارد چون (پرسش را گرامی داشتی)

گرایش : میل

گراییدن : میل کردن

گردانیدن : صرف .

گروه : اندیشه‌واری از مردم است که گرد آمده اند بی آنکه یک خواسته مکانی را دنبال کنند .

چون (گروهی برای تماشا گردآمده بودند)

گرویدن : ایمان داشتن

گز ا : گز نده (رجوع شود به «نام کننده»).

گزارش : تاویل ، تفسیر .

گزافه : بالغه ، بی اساس .

گزنند : صدمه ، ذیانی که بین آدمی رسید و

نشانی از آن بددیدار باشد ، (از شکستن ، و

بریده شدن ، سوختن مانند اینها).

گزیر : تصمیم ، رای .

گزیراد : کمیرون ، (کسانی که برای گفتگو

کردن و گزیریدن گردآمده اند)

گزیریدن : تصمیم گرفتن . ناگزیر ، که به

معنی ناچار بکار می‌رود غلط است .

گساریدن : مصرف کردن .

ویرگیها : خصوصیات
ویره : خاص، مخصوص
هات : حق.

هراس : ترس سخت
هزاره : دوره هزار ساله
هکاییدن : معین گردانیدن، معین کردن
هکیدن : (برورخیدن) معین شدن
همانا : چنین ییداست
همبازی : شرکت
همبستگی : رابطه، ارتباط
همجای همچواه . همدل
همسگال : کیست که با او شور کرده شود
همگشور : همگوی
هناش : تاثیر
هناپنده : موثر
هناپیدن : تاثیر کردن
هنر : صفت،
هنگام : گاهی، برخی، هنگام می آمد (جای،
کاهی می آمد)

هودنده
هوده (بروزن توده) : نتیجه
هودیدن : نتیجه دادن
یارستن : دلیری کردن
یازیدن . دراز کردن ؛ دست یازید و آنرا
برداشت . (اینکه دراز کردن را در این معنی
بکار می بردند ییداست که غلط است)
یوغ : چوییکه در شخم کردن بکردن گاو
گذارند.

یوفاناج : افراد عوض کردن
یوفاناك : آنچه عوض کنند
یوفانیدن : عوض کردن، مبادله
یوفه : عوض
یوفیدن : بهم عوض شدن

است ۲ برای همیشه است : گوینده این سخن
کیست ؟ آدمی گویاست، زبان گویایی دارد.
ناموازه : اسم

نانجوین : نانیکه از جو بخته شده باشد
ناهودا : غیر منتج.

نقوانستنی : کاریک مردم توانند، معجزه
نژد : نزدیکی کسی.

نژاد : فرزندان کسی
نشست : جلسه

نشیناک : آنچه که در آن نشینند، خانه

نگونسر : معلق و از گرن نگونسار (غلط است)

نگوهیدن : مذمت کردن، ملامت کردن
نگار : نقش

(نہ معنی نوشتن)، رویه دبوی نگاشت
نوازاد : هیئت از گستر.

نواندیشی : تجدد، رسانس
نویلد : وعده، (بعنی مژده غلط است)

نویساد : کسانی را گوییم که پاهم شده اند
تاروزنامه یا کتابی نویسنده (هیئت تحریریه)

نویساج : افزار نوشتن.
نویساک : آنچه نویسنده.

نویسیتار : نوشتن بسیار

نیازستنی : معجزه

نیازاک : آنچه نیاز باشد، آنچه نیازدارند
یا باید اکنند.

نیایش : التماس، تصرع

نیاییدن : با فروتنی و با سداری در برابر کسی
ایستادن. و سخن گفتن.

نیسار : جانی که نی در آن فراوان است
نیکی : اصلاح

نیوشیدن : گوش دادن

و

وازه : کلمه

ورجاوند : مقدس